

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D., ve věci

žalobců: a) M. K., narozený „X“,
b) R. F., narozená „X“,
c) nezl. M. S. F., narozený „X“,
d) nezl. L. F., narozený „X“,
e) nezl. T. F., narozený „X“,
f) nezl. M. F., narozený „X“,
g) nezl. S. F., narozená „X“,
všichni bytem „X“,
všichni zastoupeni Mgr. Bc. Filipem Schmidtem, LL.M., advokátem,
se sídlem Ověnecká 78/33, 170 00 Praha 7,

proti
žalovanému: Statutární město Ústí nad Labem,
se sídlem Velká Hradební 2336/8, 401 00 Ústí nad Labem,

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Každému žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 1 000 Kč, který jim bude vrácen z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobci prostřednictvím svého právního zástupce podali ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem v zákonem stanovené lhůtě společnou žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, jíž se domáhali, aby soud v rozsudku vyslovil, že nezajištěním adekvátního bydlení žalobcům se žalovaný dopustil nezákonného zásahu. Současně se žalobci domáhali vydání předběžného opatření, aby soud uložil žalovanému povinnost žalobcům zajistit ke dni 30. 6. 2018 adekvátní náhradní bydlení.
2. Primárně se soud zabýval otázkou, zda vůbec je v předmětné věci žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu přípustná.
3. Dle ust. § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

4. V daném případě dospěl soud k závěru, že jednání žalovaného, které žalobci vytýkají žalovanému, tj. nezajištění adekvátního bydlení žalobcům a před nímž se žalobci u soudu domáhají ochrany, nemůže být vzhledem ke své povaze „zásahem“ ve smyslu legislativní zkratky zakotvené v ust. § 82 s. ř. s.
5. „Zásah“ ve smyslu § 82 s. ř. s. je v konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu vymezen několika podmínkami, srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 4. 2017, č. j. 1 Afs 4/2017-40, publ. pod č. 3564/2017 Sb. NSS: *„Jak vyplývá z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, „[o]chrana podle § 82 a násl. s. ř. s. je důvodná tehdy, jsou-li – a to kumulativně, tedy zároveň – splněny následující podmínky: Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením (zásahem správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž „zásah“ v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování „zásahu““ (6. podmínka). Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout.“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2008, čj. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS)...*
6. V předmětné věci dospěl soud k závěru, že tvrzený „zásah“ nemohl naplnit ze své podstaty a skutkovým a právním okolnostem daného případu již 1., 2. a 3. podmínku existence zásahu ve smyslu ust. § 82 s. ř. s., tj. přímé zkrácení na právech žalobce, jehož původcem by navíc byl žalovaný.
7. Při učinění tohoto závěru soud vycházel z toho, že žalobcům nesvědčí žádné veřejné subjektivní právo na zajištění adekvátního bydlení, natožpak, aby k zajištění tohoto práva žalobců byl povinován právě žalovaný. Mezi účastníky je nesporné, že žalobci byli ubytováni v ubytovně na adrese „X“, a to na základě nájemní smlouvy uzavřené mezi nimi a paní L. A., jakožto provozovatelkou dané ubytovny. Nájemní smlouva byla uzavřena na dobu určitou, a to ode dne 1. 1. 2018 do 30. 6. 2018. Z právě uvedeného vyplývá, že se jednalo o ryze soukromoprávní vztah pronajímatele a nájemce (žalobců), založený smlouvou na dobu zcela jasně časově ohraničenou a definovanou. V nájemním vztahu nikterak nefiguroval žalovaný a navíc v záležitostech nájemních vztahů uzavřených na základě soukromoprávního titulu – nájemní smlouvy – zcela absentuje nějaké veřejné subjektivní právo, které by mohlo požívat případné soudní ochrany v rámci správního soudnictví. Bylo na pronajímatelce, s kým a za jakých podmínek uzavře nájemní smlouvu. Skutečnost, že v daném případě pronajímatelka neprodloužila nájemní smlouvu žalobcům, nelze klást k tíži žalovaného. Z žádného ustanovení zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, rovněž nevyplývá, že by žalovaný měl povinnost zajistit žalobcům byt či ubytování včetně „zajištění adekvátního bydlení“, jak se dožadovali žalobci. Daný závěr platí o to více, když soud nepřehlédl, že ani jeden ze žalobců není občanem města Ústí nad Labem, nýbrž jsou občany města Česká Lípa.

8. Vzhledem k tomu, že v předmětné věci zjevně absentuje „zásah“ žalovaného do práv žalobců ve smyslu legislativní zkratky zakotvené v ust. § 82 s. ř. s., má soud za to, že v daném případě je dán neodstranitelný nedostatek podmínky řízení o předmětné zásahové žalobě.
9. Podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. přitom mj. platí, že soud návrh (žalobu) odmítne, jestliže nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný.
10. V návaznosti na právě uvedené je třeba uvést, že rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém rozsudku ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015-160, který je publikován ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 3687/2018 Sb. a také na www.nssoud.cz, výslovně judikoval, že „[p]okud je zjevné a nepochybné, že jednání popsané v žalobě nemůže být vzhledem ke své povaze, povaze jeho původce či jiným okolnostem ‚zásahem‘ ve smyslu legislativní zkratky zakotvené v ust. § 82 s. ř. s., i kdyby byla tvrzení žalobce pravdivá, musí být taková žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jelikož chybí podmínka řízení spočívající v přípustitelném (plausibilním) tvrzení nezákonného zásahu.“ Shodné závěry pak Nejvyšší správní soud zopakoval v nedávné době např. v rozsudku ze dne 23. 5. 2018, č. j. 6 Afs 8/2017-37, který je rovněž dostupný na www.nssoud.cz.
11. Vzhledem k výše uvedenému soud předmětnou žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v návaznosti na ust. § 82 s. ř. s. ve výroku usnesení ad I. odmítl. V důsledku odmítnutí žaloby soud nepřikročil k rozhodování o návrhu na vydání předběžného opatření, jelikož tento návrh se stal bezpředmětným.
12. S ohledem na odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
13. Protože žaloba byla odmítnuta před prvním jednáním, soud podle ust. § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění, rozhodl ve výroku usnesení ad III. rovněž o vrácení zaplacených soudních poplatků po 1 000 Kč každému ze žalobců s tím, že tyto soudní poplatky jim budou vráceny z účtu krajského soudu dle ust. § 10a odst. 1 téhož zákona ve lhůtě třiceti dnů dne právní moci tohoto usnesení. Poplatky jsou vráceny v plné výši, kterou žalobci uhradili, jelikož po úhradě 1 000 Kč za každého ze žalobců byli žalobci od poplatkové povinnosti osvobozeni.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 29. srpna 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu